

Framhald av síðu 9

Bladet REFLEX blev af nyhedsmagasinet NB den 10. april 1970 karakteriseret således (Spionen, der sladrede s. 151): »I den nuværende form er REFLEX et kampskrift. Den argumenterende tone er forladt til fordel for den ubehersket rasende. Der er meget overvintret tankegods og terminologi fra de højreradikale bevægelser i 30-erne og begyndelse af 40-erne i REFLEX spalter, men der kan også spores indflydelse fra den moderne amerikanske højreradikalisme, »den paranoide stil«, det politiske forfølgelsesvanvid.«

Nojagtigt på samme måde kan man karakterisere FACET — og for den sags skyld sagsøgerens publicistiske virksomhed.

Også Erik Dissing, der er med i FACET, var med i sagen mod EB. Han var med i det såkaldte Demokratisk Alliance. Han var medarbejder ved Hans Høtters tidsskrift Minut, han erkendte i retten, at han havde været meddeler til PET og han stod den tidligere halvfasistiske Sydvietnam-regering nær.

Således er personkredsen på det ultra-antikommunistiske REFLEX og på det ditto FACET af samme art — og der er bemærkelsesværdige personelle sammenfald.

Men OB har også været med i Selskabet til værn for Dansk Folkestyre (hvorfor hedder sådanne antidemokratiske selskaber altid noget med demokrati eller folkestyre?).

Og det er dette noble selskab, der med Danmarks Radios ord »har gennemført en kampagne imod en ledende politiker med det sigte at underminere ham på grundlag af fortidige gerninger, som han selv har taget klar afstand fra

En sådan virksomhed er ikke alene undergravende,

den er efter min opfattelse ikke alene halv, men helkriminal. Det er et spørgsmål, om der ikke foreligger forsøg på ulovlig tvang efter straffelovens § 260, men vi er under alle omstændigheder ude på et overdrev af så uetisk karakter, at glosen halv-kriminal melder sig. Selvom Gert Petersen var under den kriminelle lavalder, da han en kort overgang var i forbindelse med NSU, så havde han — med ordene i strfl. § 271 stk. 2 som den ærede kollega jo kender så godt, — henset til handlingens karakter, tidspunktet, da den blev begået og hans forhold iøvrigt rimeligt krav på, at det pågældende forhold ikke nu blev fremdraget.

Men har da sagsøgeren — som det hedder i Ytring 7 — støttet det halvkriminelle selskab i Danmark?

Det mener jeg at have bevis.

Men nu siger sagsøgeren, at han ikke vidste noget om hvad selskabet foretog sig med Gert Petersen. Jeg tror ham ikke, for han har lojet for meget i denne sag. Men selv om det skulle være sandt, så er det hans bevisbyrde, at han ikke vidste det. Man har en svær bevisbyrde, ja, hvis man f.eks. er støttespiller til en antisemitisk organisation, hvis man vil gøre gældende, at man ikke kendte noget til en antisemitisk aktion.

OB's holdning overfor Gert Petersen og hans øvrige personsforfølgende virksomhed ligger jo helt på linie med aktionen mod Gert P. Jeg erindrer om tegningen i bilag 3 H og om at OB i bilag 2 I betegner SW som et dansk kommunistblad.

Det er bevis, at OB i Gert P.-sagen har deltaget i undergravende virksomhed.

Men har jeg også bevis, at OB iøvrigt — også

tidligere — har drevet undergravende virksomhed?

JA, det mener jeg.

Jeg har påvist ikke få eksempler på Dagbladsins behjertede forsøg på gennem årene at undergrave medborgernes erhverv og position, hvis disse medborgere har meninger, der ikke passer OB. Lad mig erindre om Kirsten Brix, den unge student med artiklen om filetfabrikken, om Heinesen og naturligvis hans arvefjender — de færoske socialister, herunder mine klienter. Jeg henviser til flere bilag samt dommen i Hergeir-Nielsen-sagen. Mere bevis er næppe fornødent.

Mange af disse handlinger ligger ikke alene — se ytring 8 — på grænsen af det kriminelle, men har overskredet denne grænse. Handlemåden i Kirsten Brix-sagen er en kriminel handling og bedømt som sådan og det samme er handlemåden i Hergeir-Nielsen-sagen.

Men også i flere tilfælde, som jeg har dokumenteret foreligger der handlinger, som ligger på grænsen til det kriminelle. OB har krænkert privatlivets fred og i det hele udøvet eller søgt at udøve en åndelig terror mod anderledes tænkende. Det ordvalg, der i denne sag — i berettiget varetægelse af egne og andres tarv (strfl. § 269) er anvendt af de sagsøgte er fuldstændigt rimeligt. Det ville være at vende tingene på hovedet, hvis de sagsøgte i denne sag skulle kunne straffes for at have bekløkket OB's ære.

Christian Andreassen, sakforari hjá Óla Breckmann:

— Eingi prógv fyri pástandunum

I proceduru síni visti sakforarin hjá Óla Breckmann, blaðstjóra, Christian Andreassen, á, at ikki ein av teimum pástandum, teir ákærdu hava fært fram móti Óla Breckmann, er prógvaður at vera sannur.

Christian Andreassen visti á, at í einum fólkaræðisligum landi er tað náttúrligt, at ósemja er millum politiskar mótsetningar. Sakskjari og saksøktu umboða ymisk politisk sjónarmið.

Í 1986 kemur so »Gert Petersen-málið« undan kavi aftur og ein felagsskapur nevndur SVDF verður ákærður fyri at hava ríkið eina lesarabrevakampagnu móti Gert Petersen.

Viðari segði Christian Andreassen, at danska blaðið Sosialistisk Weekend og Sosialurin knýta Óla Breckmann at hesum felagsskapi, hann verður »identifiseraður við kampagnuna« og alment ákærður fyri undirgravingi virkseimi. Óla Breckmann visir seg kortini einki at hava við SVDF at gera, men ákærurnar halda fram, segði Christian Andreassen.

Og hann helt fram: — Óla Breckmann er ikki og hevur ongantið verið limur í SVDF og hevur á ongan hátt stuðlað felagsskapinum í nakrar kampagnu móti Gert Petersen. Men herferðin móti Óla Breckmann heldur fram í Sosialinum við in-

jurierandi pástandum, sum ikki verða próvførdir og sum einki hald hava í veruleikanum.

At verða ákærður fyri undirgravingi virkseimi móti teirri politisku skipan, hann er valdur eftir og valdur til at handheva, er ein tann grovasta ákæran, ið yvirhøvur kann setast fram móti einum politiskt valdum politikara, segði sakforarin.

Síðani visti hann á, at Breckmann eisini verður knýttur at nazismuni, tílikt, sum hann ongantið hevur havt nakað við at gera.

Síðani kemur Jóannes Dalsgaard, tingmaður, Sosialinum til hjálpar og kærir Óla Breckmann fyri at vera rasist umframt at hann ákærir hann fyri at dyrka valdspolitikk við at gleðast um, at Allende varð myrður, parlamentíð uppløyst og hópatals fólk myrd. Hetta er ein ræðulig og óhoyrd ákæra.

Christian Andreassen visti viðari á, at Jóannes Dalsgaard ákærir Óla Breckmann fyri at hava »kriminelle tilbøjeligheder«, sum tað æt í donsku týðingini og Brix-sakin verður drigin fram aftur í tí sambandi.

— Sakskjari er vorðin revsaður í tí sakini fyri eitt lesarabrev, hann ikki hevði skrivað, og tí mót-mælti hann, at hetta varð drigið fram aftur í hesi sakini.

Christian Andreassen

visir á, at teir ákærdu ongantið við einum orði hava prógvað nakran pástand. Hann segði, at sakskjari ongantið hevur róst politisku skipanunum í Suðurafríka ella Chile, tvørturímóti hevur hann t.d. viðvíkjandi Suðurafríka bert vist á, at eitt bojkott vil raka tey svørtu harðast.

Tá eingi prógv finnast fyri hesum skuldsetningum, so hevur kampagnan móti Óla Breckmann bert havt til endamáls at oyðleggja møguleikar hansara fyri politiskum virkseimi.

Hann segði viðari, at skuldsetningarnar allar eru brot á injuríeloggávuna og skulu metast objektivt uttan mun til hvør persónur er injurieraður. Tí tað spyr revsilógin als ikki um.

At enda segði Christian Andreassen, at ákærurnar í Sosialinum móti Óla Breckmann eru settar fram í »kampagne-lignende former«.

Hann kravdi tí, at teir saksøktu verða dømdir fyri brot á revsilóginu grein 267, mortifikation av pástandunum sambært grein 273, endurgjalds-krav sambært »íkrafft-træðselsloven« og at teir saksøktu verða dømdir at gjalda kostnaðin av kunngerðini av dóminum.